

Informace Právního úseku o stavu soudních sporů a správních řízení za rok 2018

Informace je podávána za Českou televizi, včetně TS Brno a TS Ostrava. Právní služba v oblasti mediálního práva je zajišťována výhradně Právním úsekem, v oblasti autorského práva, pracovněprávního práva, obchodního práva je právní služba zajišťována na teritoriálním principu, tedy Právním úsekem, Právním útvarem TS Brno, Personálním a právním úsekem TS Ostrava. Právní podpora veřejných zakázek je zajišťována oddělením Právní podpora veřejných zakázek začleněným do divize Finance.

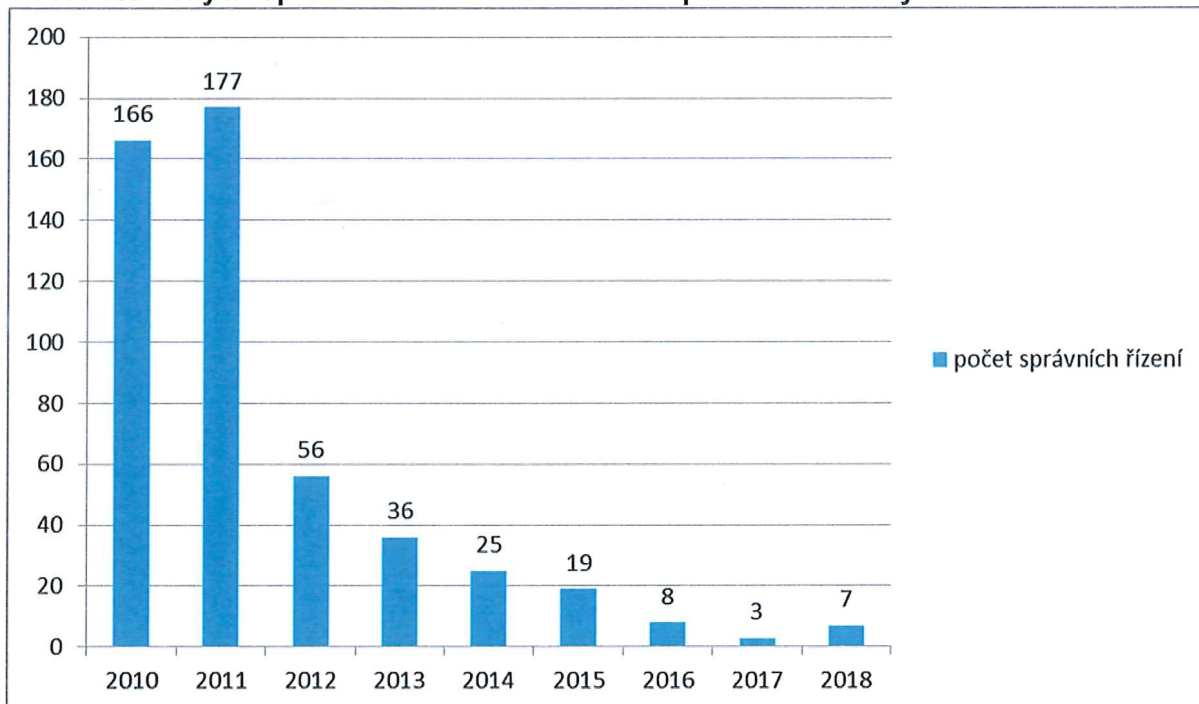
1. Agenda správních řízení, které vede s Českou televizí Rada pro rozhlasové a televizní vysílání a následná soudní řízení

Ve vztahu k České televizi, jakožto provozovateli televizního vysílání a poskytovateli audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání, je Rada pro rozhlasové a televizní vysílání ústředním správním úřadem, který vykonává státní správu v oblasti televizního vysílání a v oblasti audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání. Pokud Rada pro rozhlasové a televizní vysílání dospěje k závěru, že mohlo dojít k porušení povinností podle zák. č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, zák. č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy, nebo zák. č. 132/2010 Sb., o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání, zahájí s Českou televizí řízení o přestupku, které zpravidla může být ukončeno zastavením řízení, uložením pokuty nebo v těch případech, kdy to zákon připouští, zastavením řízení o přestupku s upozorněním na porušení zákona. V některých případech Rada pro rozhlasové a televizní vysílání řízení o přestupku ani nevede a rovnou upozorní Českou televizi na porušení zákona. Česká televize má možnost napadnout rozhodnutí o uložení pokuty žalobou ve správním soudnictví.

▪ Řízení o přestupcích v roce 2018

V roce 2018 vedla Rada pro rozhlasové a televizní vysílání s Českou televizí celkem 7 řízení o přestupku.

Počet otevřených správních řízení v roce 2018 v porovnání s roky 2010-2017

Z těchto 7 řízení o přestupku, resp. správních řízení bylo jedno zahájeno v roce 2015, jedno v roce 2016, jedno v roce 2017 a čtyři v roce 2018. V jednom řízení, zahájeném v roce 2015 pro nepatřičné zdůraznění produktu McDonald's v pořadu „Hokejové poledne“, uložila Rada pokutu ve výši Kč 350.000,-- a tato věc je předmětem přezkumu před soudy. Řízení o přestupku, které bylo zahájeno v roce 2016 pro skrytou reklamu v pořadu „Losování Sazka mobilŠance“, skončilo uložením pokuty ve výši 300.000,--. Následně uplatnila Česká televize vzniklou škodu na zadavateli reklamy. Přestupkové řízení, které bylo zahájeno v roce 2017, se týkalo zařazení reklamního spotu „Cemio RED3“ do vysílání ve 21:50 hodin, protože Rada pro rozhlasové a televizní vysílání měla za to, že jde o reklamu na podporu sexuální výkonnosti, která má být zařazována do vysílání provozovatelů vysílání podle nové právní úpravy až po 22:00 hodině; Česká televize v průběhu řízení doložila stanovisko sexuologa, že o reklamu na podporu sexuální výkonnosti nejde a na to Rada správní řízení zastavila. V roce 2018 bylo zahájeno řízení o čtyřech přestupcích pro možné porušení objektivitu a vyváženosti (v této souvislosti je třeba zmínit, že Česká televize odvysílala v roce 2018 přes 25 700 zpravodajských a publicistických pořadů). Šlo o reportáž, týkající se Města Trutnov, vysílané v rámci pořadu „Události v regionech“, reportáž „Školáci v Palestině“, vysílané v rámci pořadu „Zprávičky“, reportáž „S Ortelem v zádech“, vysílané v rámci pořadu „Reportéři ČT a příspěvek věnovaný nominaci konkrétní osoby na post člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, vysílaném v rámci pořadu „Newsrom“. Přestupkové řízení, týkající se reportáže o Městu Trutnov bylo zastaveno a následně uloženo upozornění. Ostatní přestupková řízení jsou v první fázi řízení.

Pozitivní skutečností je, že v roce 2018 stejně jako v předcházejícím roce nebylo zahájeno žádné řízení o přestupku, týkající se obsahu pořadu, kde by bylo zjištěno porušení povinností, jejichž účelem je ochrana fyzického, psychického, mravního vývoje dětí a mladistvých.

▪ **Upozornění na porušení zákona v roce 2018**

V roce 2018 obdržela Česká televize celkem 21 upozornění na porušení zákona, což je o pět upozornění více než v uplynulém roce. Nárůst se týká upozornění na zařazení vulgarismů do pořadů. Šlo vesměs o pořady zařazené do vysílání po 20:00 hodině resp. po 21:00 hodině (přičemž všechny pořady byly označeny piktogramem 15+), pouze v jednom případě šlo o pořad, který byl zařazen do vysílání během dne („Všechnopárty“, zazněla 2 vulgární slova). V jednom případě byla Česká televize upozorněna na to, že zařadila podle zjištění Rady pro rozhlasové a televizní vysílání drastické záběry do vysílání pořad „Interview“ v 18:25 hodin, jimiž mohl být ohrožen psychický vývoj dětí a mladistvých, současně byla Česká televize upozorněna na to, že bezdůvodně zobrazila umírající osoby způsobem snižujícím lidskou důstojnost. K tomu je třeba pro úplnost dodat, že šlo o rozhovor bezpečnostního experta k závažné aktuální události, přičemž během tohoto rozhovoru byla připomenuta ve velmi krátké stopáži aktuální událost - záběry střelby na americké střední škole a byla zasazena citlivě do kontextu rozhovoru; podobné záběry byly zveřejněny prakticky všude na internetu. Ve dvou případech byla Česká televize upozorněna na dodržování zásad objektivity a vyváženosti (pořad „Reportéři ČT“ a pořad „Události v regionech“, kde přestupkové řízení bylo zastaveno) a v jednom případě byla Česká televize upozorněna na možné zlehčování válečných utrpení v pořadu „Zapomenutí vůdci: Lavrentij Berija“. Redakce byly o doručených upozorněních neprodleně informovány.

▪ **Vysvětlení**

V roce 2018 Česká televize podala k výzvě Rady pro rozhlasové a televizní vysílání vysvětlení v 13 věcech, která se převážně týkala zpravodajských a publicistických pořadů a v jednom případě šlo o značení programových předělů na ČT sport. Po podání dvou vysvětlení byla zahájena přestupková řízení, která dosud nebyla ukončena.

▪ **Audiovizuální mediální služby na vyžádání**

V souvislosti s poskytováním audiovizuální mediální služby na vyžádání nebylo zahájeno a ani vedeno s Českou televizí žádné řízení o přestupku a nebylo vydáno žádné upozornění na porušení zákona.

2. Agenda volby

V roce 2018 se uskutečnily volby do zastupitelstev obcí a zastupitelstev městských obvodů a městských částí ve statutárních městech, do zastupitelstva hlavního města Prahy a zastupitelstev jeho městských částí ve statutárních městech a do Senátu Parlamentu ČR. Česká televize vydala pravidla předvolebního a volebního vysílání, týkající se těchto voleb.

Právní úsek spolupracoval s divizí Zpravodajství a sportu na vydání pravidel předvolebního a volebního vysílání, týkající se těchto voleb. Volební pravidla byla vydána v souladu s právními předpisy a Kodexem České televize s přihlédnutím k judikatuře Nejvyššího správního soudu z období let 2006 až 2017. Generální ředitel vydal pravidla předvolebního a volebního vysílání s dostatečným předstihem a zpřístupnil je současně veřejnosti na webu České televize. České televizi není známo, že by v souvislosti s těmito volbami byla podána vůči České televizi žaloba.

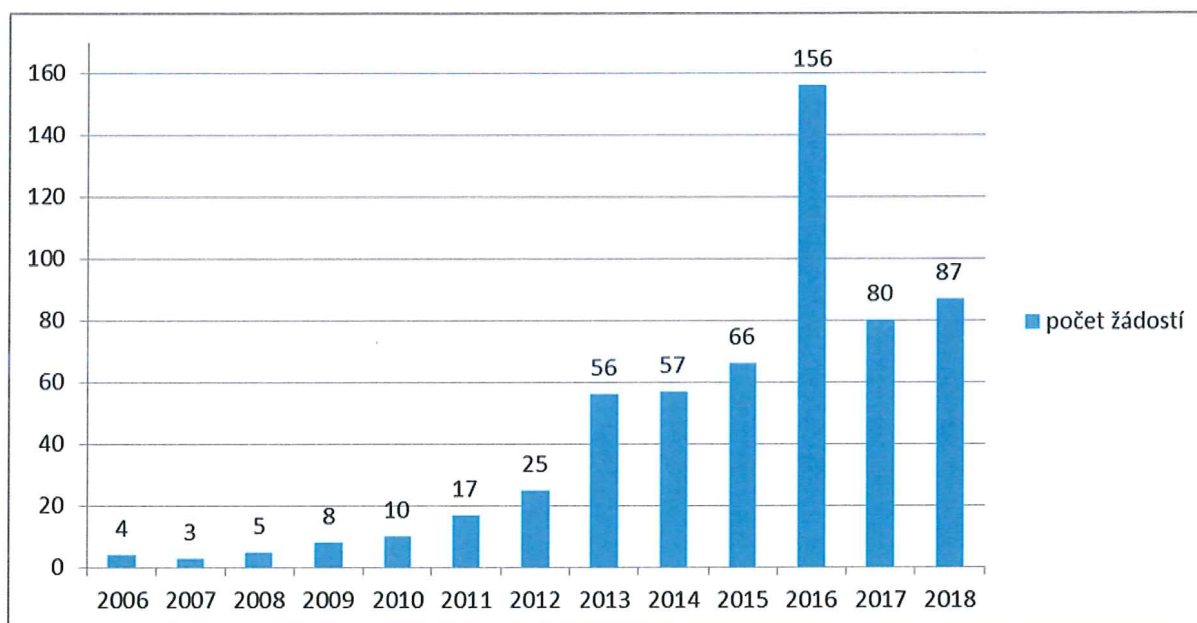
3. Poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Česká televize je povinným subjektem podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. V roce 2018 byl zajištěn přístup veřejnosti k informacím, které se vztahují k působnosti České televize, a to prostřednictvím webových stránek <http://www.ceskatelevize.cz/>, písemně, elektronicky, telefonicky a osobně:

Počet obdržených žádostí o poskytnutí informace	87
<i>z toho vyřízených</i>	84
Počet vydaných rozhodnutí o odmítnutí žádosti	29
<i>z toho rozhodnutí o odmítnutí části žádosti</i>	6
Počet podaných odvolání proti rozhodnutí	9
Počet stížností podaných podle ustanovení § 16a zákona č. 106/1999 Sb.	3
Celková výše výdajů vynaložených v souvislosti se soudními řízeními o právech a povinnostech podle zákona č. 106/1999 Sb., včetně nákladů na zaměstnance České televize a nákladů na právní zastoupení	9 000 Kč
Počet poskytnutých výhradních licencí	0

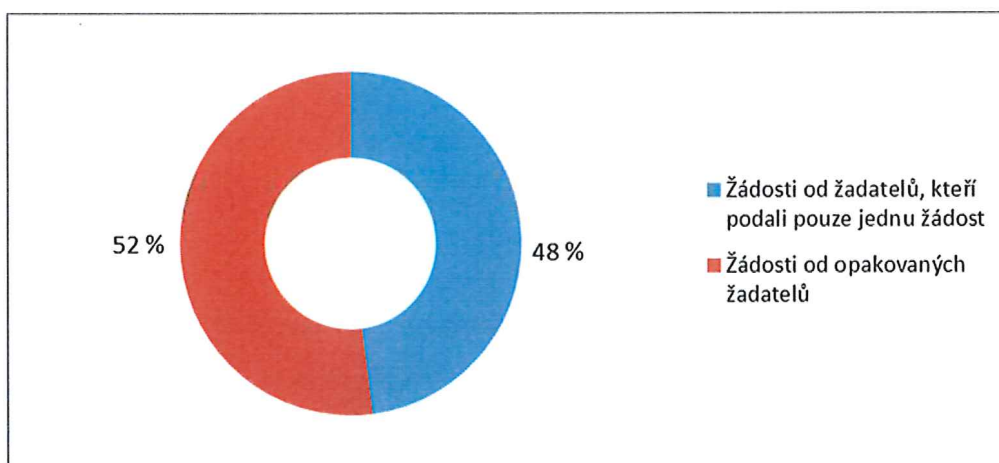
V roce 2018 bylo České televizi doručeno celkem 87 žádostí o poskytnutí informace, z čehož jich bylo 84 vyřízeno. Z celkového počtu žádostí nevyřizovalo TS Brno a TS Ostrava žádnou žádost, ale obě studia spolupracovala při přípravě podkladů u několika žádostí. V roce 2018 pokračoval růst počtu žádostí, který je patrný od roku 2006. Jestliže v roce 2006 byly podány čtyři žádosti o informace, v roce 2018 to bylo již 87 žádostí, což je o sedm žádostí více oproti roku 2017. Z 87 nově obdržených žádostí o informace v roce 2018 bylo 61 žádostí podáno fyzickými osobami, právnické osoby podaly celkem 26 žádostí.

Počet nově obdržených žádostí v letech 2006 - 2018

V roce 2018 se oproti roku 2017 sice zúžil počet tzv. opakovaných žadatelů (tj. osob, které v daném kalendářním roce podaly více než jednu žádost o poskytnutí informace), ale zato v roce 2018 poslali oproti roku 2017 více žádostí, celkem 45 žádostí, což je téměř 52 % z celkového počtu žádostí o informace doručených České televizi. Nejaktivnějším opakovaným žadatelem mezi fyzickými osobami byl žadatel, který podal v roce 2018 celkem 18 žádostí o informace, mezi právníckými osobami v tomto směru zaujímá čelnou pozici obchodní společnost, jež dobrodiní zákona o svobodném přístupu k informacím využila k podání celkem osmi žádostí.

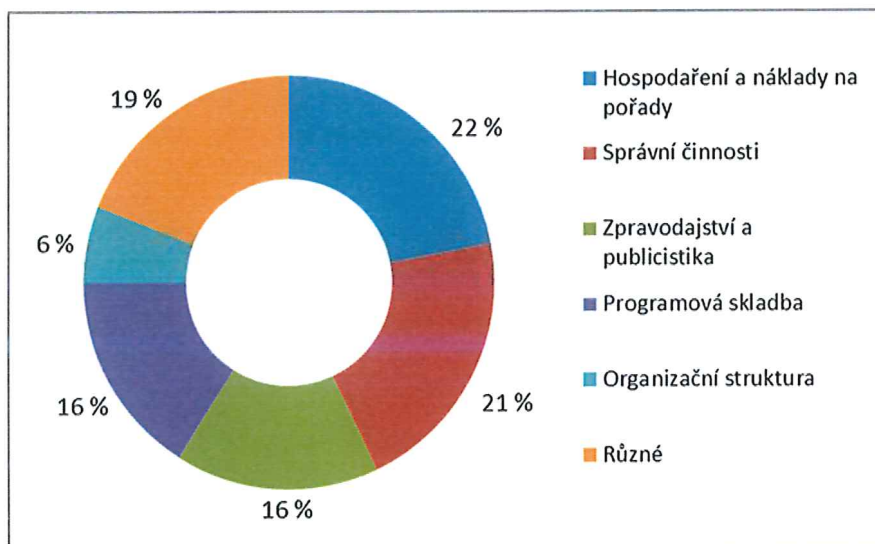
Procentuální podíl žádostí opakovaných žadatelů na celkovém počtu nově doručených žádostí v roce 2018

Narůstá i počet žádostí, které nemají zákonem vyžadované náležitosti, např. různá anonymní podání, u kterých je nutné vyzývat žadatele k doplnění potřebných údajů. V šesti případech byly nedoplněné žádosti o informace odloženy.

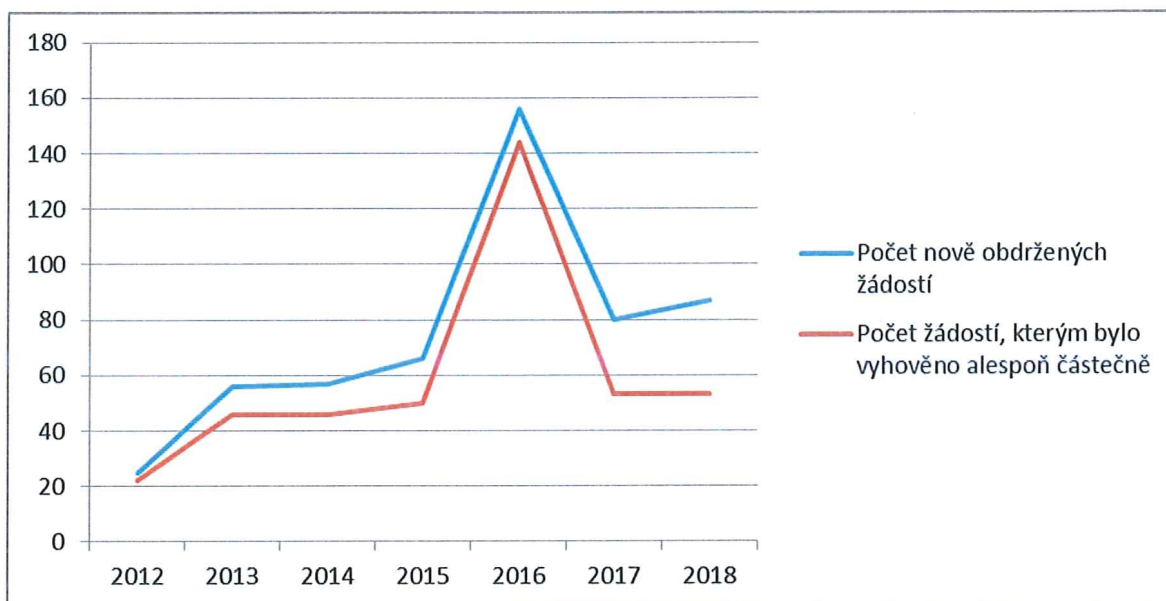
Požadované informace se týkaly různých oblastí činnosti České televize. Nejčastěji se žadatelé dotazovali na otázky související s hospodařením České televize a s náklady na výrobu pořadů. Ve větší míře zajímaly žadatele také informace o správních činnostech souvisejících se správou televizních poplatků, s ochranou osobních údajů, s dodržováním povinností provozovatele televizního vysílání apod., informace o zpravodajství a publicistice či informace o programové skladbě.

Předměty žádostí o poskytnutí informace v roce 2018

Česká televize se snaží o maximální otevřenost. O tom svědčí také počet žádostí, kterým bylo alespoň z části vyhověno. Pokud se žadatelé domáhali poskytnutí informací, které již byly zveřejněny na webových stránkách České televize nebo ve výročních zprávách, byl jim zaslán odkaz, na němž bylo možné požadovanou informaci najít. Obdobně byly vyřízeny žádosti týkající se konkrétních pořadů, jejichž záznam je veřejně dostupný v internetovém archivu České televize.

Poskytování informací v letech 2012 – 2018

V roce 2018 bylo podáno celkem devět odvolání proti rozhodnutím České televize, o nichž rozhodoval generální ředitel. V jednom případě bylo odvolání zamítnuto jako opožděné, v dalších případech byla po věcném přezkoumání napadených rozhodnutí odvolání zamítnuta a prvostupňová rozhodnutí potvrzena. Vedle toho byly v roce 2018 České televizi doručeny 3 stížnosti na postup při vyřizování žádosti o informace. Ve dvou případech přikázal generální ředitel České televizi, aby žádost vyřídila ve stanovené lhůtě, v jednom případě shledal stížnost jako nepřipustnou z důvodu předčasného podání.

Česká televize pokračovala v roce 2018 ve vedení evidence obdržených žádostí a ve spolupráci s útvaru IT také ve zveřejňování informací poskytnutých na základě individuálních žádostí na webových stránkách České televize.

Co se týká soudních sporů, v roce 2018 probíhalo celkem osm soudních řízení ve věci přezkoumání zákonnosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace, což je téměř stejně jako v předcházejícím roce. Dvě soudní řízení probíhala na základě žalob podaných v roce 2015, jedno na základě žaloby podané v roce 2016 a jedno na základě žaloby podané v roce 2017. V roce 2018 byly podány čtyři nové žaloby.

V srpnu roku 2018 rozhodl Městský soud v Praze rozsudkem č.j. 6 A 183/2015-51 o zrušení rozhodnutí generálního ředitele České televize ze dne 20. července 2015, kterým bylo zamítnuto odvolání žadatele proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí dat z předvolebních výzkumů provedených v roce 2013, a vrátil věc žalované k novému řízení. Žadatel požadoval mj. vyčištěná a strojově čitelná data, která byla součástí průzkumů volebních preferencí před volbami v roce 2013. Česká televize uvedla, že jde o obchodní tajemství a

údaje jsou uvolňovány po třech letech od provedení výzkumu. Soud konstatoval, že cit.: „správní orgány v přezkoumávaném řízení pochybily, když pouze v obecné rovině konstatovaly, že požadovaná data mají potenciální materiální hodnotu a jsou konkurenčně významná, neboť je lze sekundárně využít; nejsou běžně v obchodních kruzích dostupná. V takovémto odůvodnění zcela absentuje druhové a typové vymezení konkrétních informací, resp. údajů, jež v tomto případě měly být obchodním tajemstvím. Rovněž tak nebylo odůvodněno, z jakého důvodu správní orgány považují za obchodní tajemství veškerá data získaná agenturami jako celek. Přitom ze žalobou napadených rozhodnutí vyplývá, že si správní orgány byly vědomy rozdílnosti obsahu pojmu „kompletní data“, tj. souboru veškerých vstupních dat, a na druhé straně pojmu „tzv. vyčištěná data“, tj. finálních dat získaných zpracováním souboru vstupních dat, z nichž pak byly vytvořeny výsledky průzkumů. Přesto tyto pojmy v odůvodnění žalobou napadených rozhodnutí po právní stránce hodnotily jako celek, aniž by dostatečně určitým způsobem akcentovaly jejich rozdílnost. Zejména soud upozorňuje na čl. IX. bod 3. smluv o dílo (jde o ujednání se shodným obsahem ve všech třech smlouvách), v němž všechny tři agentury označily za obchodní tajemství pouze tzv. vyčištěná data. Žalobci přitom požadovali nejen vyčištěná data, ale též „další zdrojová data“, požadovali tedy data kompletní.“ Následně po doručení rozsudku nařídil generální ředitel České televize předmětné smlouvy žadateli obratem poskytnout.

Městský soud v Praze rozhodl také o žalobě z roku 2016, konkrétně proti rozhodnutí generálního ředitele ze dne 19. ledna 2016, jímž bylo zamítnuto odvolání žadatelky proti rozhodnutí České televize, kterým byla odmítnuta žádost žadatelky o aktuální seznam názvů právnických osob, jež hradí České televizi poplatky v souladu se zákonem č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích, a to spolu s uvedením dalších dostupných údajů, které jsou Českou televizí o těchto plátcích evidovány (zejm. údaje o počtu televizí, popř. výši příslušného hrazeného televizního poplatku). Podle závěru soudu vyjádřeného v rozsudku č.j. 9 A 49/2016-110 ze dne 13. září 2018 (ve shodě s Českou televizí), cit.: „i ze samotného seznamu právnických osob - poplatníků televizního poplatku (bez uvedení počtu televizních přijímačů, z nichž poplatek platí), pokud by jí byl poskytnut, by žalobkyně zjistila, které konkrétní subjekty mají vůči žalované veřejnoprávní závazek, jehož výše činí minimálně 135,- Kč. Případná argumentace, že se z pohledu celkových majetkových poměrů dotčených subjektů jedná o zanedbatelnou částku, neobstojí, neboť zákonná výluka zakotvená v § 10 zákona č. 106/1999 Sb., dopadá i na takové informace o majetkových poměrech dotčené osoby, které se týkají jejich majetku či závazků nízké hodnoty. Soud na tomto místě považuje za vhodné poukázat na zřejmou paralelu s poskytováním informací o majetkových poměrech osob – daňových subjektů, které v průběhu daňového řízení získá správce daně na základě zákonů o daních. Žadatel o informaci nepochybně nemá právo na to, aby mu správce daně poskytl informaci, jakým konkrétním movitým majetkem, např. kolika automobily, při výkonu

podnikatelské činnosti disponuje ten který daňový subjekt, a stejně tak se nemůže na správci daně s úspěchem domáhat poskytnutí informace o konkrétní výši daňové povinnosti určitého daňového subjektu, ať je jakákoliv (třeba i zanedbatelně nízká). Takové informace se totiž úzce týkají majetkových poměrů soukromých osob a správce daně je případným žadatelům neposkytne právě s odkazem na § 10 zákona č. 106/1999 Sb., tedy z důvodu ochrany důvěrnosti majetkových poměrů osob, které nejsou povinnými subjekty. Informace, jejichž poskytnutí se žalobkyně domáhala předmětnou žádostí, mají obdobný charakter (počet automobilů – počet TV přijímačů; výše daňové povinnosti – výše televizního poplatku), a proto je rovněž není možné žalobkyni poskytnout. Ustanovení § 10 zákona č. 106/1999 Sb., zakazuje povinnému subjektu poskytnout jakékoliv informace o majetkových poměrech osoby, která není povinným subjektem, jež byly získány na základě zákonů o daních, poplatcích, penzijním nebo zdravotním pojištění anebo sociálním zabezpečení. Výluka z práva na poskytnutí informací zakotvená v tomto ustanovení tedy nedopadá jen na informace o celkových majetkových poměrech dotčených osob, spočívajících v rozdílu mezi jejich celkovými příjmy a celkovými výdaji, ale též na informace o majetkových poměrech, které lze označit za dílčí. Stejně jako finanční úřad neposkytne případnému žadateli informaci o aktuálním stavu finančních prostředků na účtu daňového subjektu, která je také pouze dílčí informací o jeho majetkových poměrech, nemůže žalovaná poskytnout žalobkyni informaci o přihlášených televizních přijímačích, které jsou v držení konkrétního poplatníka televizního poplatku – právnické osoby, ani informaci o tom, že konkrétní právnickou osobu stíhá veřejnoprávní povinnost platit televizní poplatek (ať již ve výši 135,- Kč, nebo v jiné výši). Pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí je zcela irrelevantní, že některé informace o majetkových poměrech právnických osob jsou zveřejňovány ve sbírce listin veřejného rejstříku. Takto zveřejňované informace jsou předně zcela jiného charakteru než informace, jejichž poskytnutí se žalobkyně domáhala předmětnou žádostí. Údaje ve sbírce listin veřejného rejstříku navíc zveřejňují, resp. mají zveřejňovat nikoliv povinné subjekty, ale samotné osoby soukromého práva, jichž se tyto údaje týkají. Soud k tomu podotýká, že žalovaná, která je povinným subjektem ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., (což nepopírá), je při poskytování informací povinna postupovat striktně podle tohoto zákona. Pokud jí ustanovení § 10 zákona č. 106/1999 Sb., poskytnutí požadovaných informací zakazuje, nesmí je ona sama žalobkyni poskytnout, a to ani tehdy, pokud by tytéž informace již zveřejnil někdo jiný. Tato situace však v projednávané věci nenastala.“

Ve věci kasační stížnosti podané Českou televizí proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. září 2017, č.j. 9 A 138/2015-97, jímž bylo České televizi nařízeno poskytnout žalobci požadované informace o platových poměrech 11 zaměstnanců – členů managementu České televize, rozhodl Nejvyšší správní soud dne 4. září 2018. Rozsudkem č.j. 7 As 366/2017-54 tak, že napadený rozsudek zrušil a věc vrátil Městskému soudu v Praze k novému projednání na základě tohoto odůvodnění: „Není pochyb, že osoby, na jejichž platové poměry mířily žádosti o

informace, mohly být podle § 34 odst. 1 s. ř. s. přímo dotčeny zrušením napadených rozhodnutí. Tím spíše pak výrokem o uložení povinnosti, aby stěžovatelka požadované informace poskytla. Zatímco zrušením žalobou napadeného rozhodnutí se současným vrácením věci k dalšímu řízení vzniká takovým osobám procesní prostor uplatňovat svá práva v dalším řízení, resp. při následném soudním přezkumu, v případě postupu soudu podle § 16 odst. 4 informačního zákona je tomu jinak. Městský soud uložil stěžovatelce vedle zrušení jejího rozhodnutí explicitní povinnost poskytnout požadované informace. Jak bylo zmíněno již při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti, po splnění povinnosti uložené městským soudem a po faktickém poskytnutí informace by již tyto osoby neměly možnost uplatňovat v řízení efektivně svá práva. Nelze nalézt relevantní argument proti případnému následnému tvrzení některé s dotčených osob o porušení práva na soudní ochranu podle čl. 36 Listiny základních práv a svobod nesprávným postupem soudu v této věci. Tím spíše s ohledem na názor o nedůvodnosti žádosti, který předtím opakovaně sdělovaly stěžovatelce. Žalobci lze přisvědčit v tom, že dotčené osoby o správním a soudním řízení věděly. Nelze však souhlasit s tvrzením, že nevyužily svého práva „účastnit se projednávání před správním soudem“. Tyto osoby sice o účast v soudním řízení aktivně neusilovaly, správní soud však má vůči nim procesní povinnosti, kterým nedostál. Z těchto důvodů se Nejvyšší správní soud přiklonil k závěru, že je třeba kasační stížností napadený rozsudek zrušit.“

4. Soudní řízení z titulu práva na odpověď, dodatečného sdělení, ochrany osobnosti a ochrany dobrého jména a pověsti právnické osoby

Soudní řízení z titulu práva na odpověď, dodatečného sdělení, ochrany osobnosti, ochrany dobrého jména právnické osoby, v nichž žalovanou je Česká televize, jsou zahajována na návrh fyzické nebo právnické osoby, pokud se cítí být dotčeny sdělením, které bylo uveřejněno v televizním vysílání, a v některých případech i na webu České televize. Česká televize se o podané žalobě dozví až v okamžiku, kdy soud České televizi žalobu doručí. V roce 2018 bylo vedeno s Českou televizí celkem 41 soudních řízení včetně TS Brno a TS Ostrava, což je zhruba stejně jako v roce 2017. K 31. prosinci 2018 činila žalobci požadovaná částka v souhrnu 30 milionů Kč zaokrouhleně, což nevybočuje z průměru uplynulých čtyř let. V roce 2018 bylo nově zahájeno s Českou televizí dvanáct soudních sporů v této oblasti. V roce 2018 bylo pravomocně skončeno 21 soudních sporů, z toho 11 na ochranu osobnosti (v nichž žalobci požadovali omluvu a zadostiučinění 21 milionů Kč), dále dva na ochranu dobré pověsti právnické osoby (v nichž žalobci původně požadovali 4 miliony Kč), v ostatních případech požadovali žalobci uveřejnění odpovědi ke zpravodajským nebo publicistickým pořadům. Z těchto pravomocně skončených soudních sporů byla ve dvou případech uložena povinnost zveřejnit dílčí část omluvy a v jednom případě zveřejnit dílčí část požadované odpovědi, v ostatních případech byly žaloby pravomocně zamítnuty.

5. Ochrana osobních údajů

V oblasti ochrany osobních údajů nebylo zahájeno ani neprobíhalo žádné správní řízení ani soudní spor. V návaznosti na GDPR se v roce 2018 obracely na Českou televizi některé subjekty údajů se žádostí o výmaz. Při vyřizování těchto žádostí postupuje právní úsek ve spolupráci s příslušnými redakcemi a ostatními útvary České televize.

6. Autorskoprávní spory

S Českou televizí byly v roce 2018 vedeny 4 spory z autorskoprávní oblasti, tedy stejný počet jako v roce 2017. V jedné věci, zahájené v roce 2011, bylo soudní řízení pravomocně zastaveno, v jednom případě byla žaloba pravomocně zamítnuta a v ostatních dvou věcech řízení probíhá.

7. Pracovněprávní spory

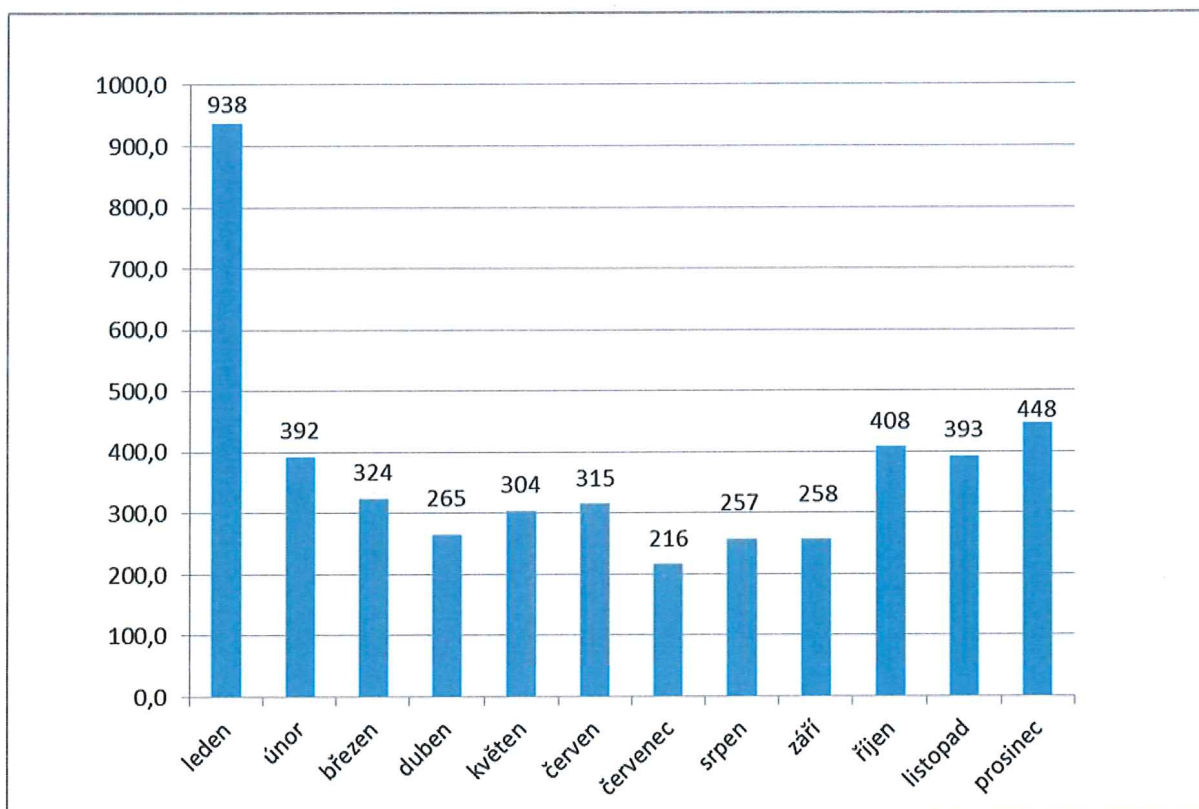
V roce 2018 byly vedeny s Českou televizí celkem 4 pracovněprávní spory, přičemž dva se týkaly Televizního studia Ostrava, z nichž jeden byl zahájen v roce 2018 (neplatné rozvázání pracovního poměru) a druhý byl pravomocně rozhodnut ve prospěch České televize.

8. Spory z ostatních smluv

V roce 2018 probíhalo 9 soudních řízení kvůli úhradě dluhu ve výši 3,9 mil. Kč z titulu smluv (což je stejný počet jako v roce 2017), z toho 6 řízení bylo zahájeno v roce 2018. Tři soudní řízení ve výši 1,24 mil. Kč byly v roce 2018 pravomocně skončeny, vždy ve prospěch České televize; poté byly předány exekutorovi, protože nebylo dobrovolně zapláceno. Je třeba dodat, že standardně postupujeme tak, že se vždy pokoušíme nejprve o smírné řešení sporů (urgence dlužníků, sjednávání dohod o splátkách, dohod o narovnání, využívání institutu uznání dluhu).

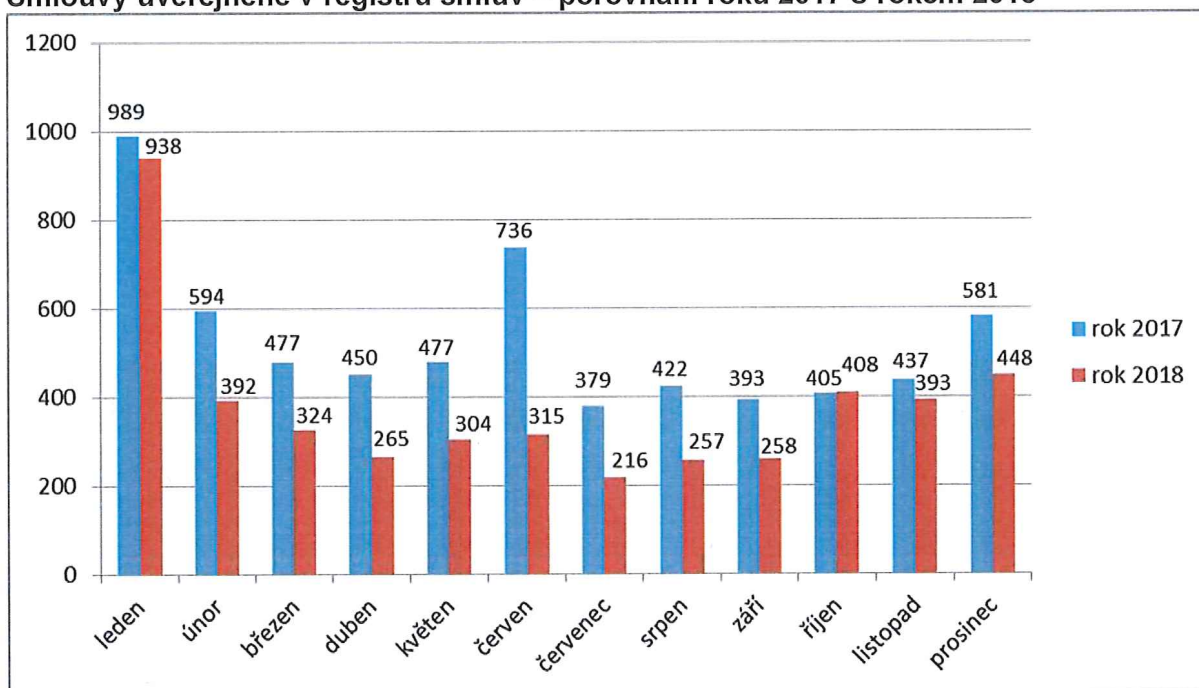
9. Registr smluv

Česká televize plnila v roce 2018 i nadále povinnosti, které vyplývaly ze zákona č. 340/2015 Sb., o registru smluv, ve znění pozdějších předpisů. Níže uvedený graf podává přehled o počtu smluv uveřejněných v registru smluv v roce 2018.

V roce 2018 již Česká televize postupovala v souladu s novelou zákona o registru smluv, podle níž se v registru smluv neuveřejňují smlouvy, týkající se výroby a užití pořadů; Česká televize i nadále plní povinnost uveřejňovat smlouvy podle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů.

Smlouvy uveřejněné v registru smluv – porovnání roku 2017 s rokem 2018

10. Ochranné známky

V průběhu roku 2018 bylo nově zapsáno 29 nových ochranných známek, jejichž převážná část se týkala nových pořadů (např. Týden v regionech, Dějepis) a mj. rovněž charakteristické prvky programu ČT: D (např. Ovečka, barevné logo programu ČT: D, Duháček). V roce 2018 bylo zahájeno celkem 23 nových řízení o přihláškách ochranných známek.

Reflexe, nový právní rámec, trendy

Jedním z předpisů, který ovlivnil činnost České televize v roce 2018, bylo nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů, které nabylo účinnosti 25. května 2018, dále jen „**GDPR**“. Právní úprava v České republice, která může stanovit některé výjimky, je dosud v legislativním procesu a měla by mj. upravovat určité výjimky v souvislosti se zpravodajstvím, publicistikou a uměleckými účely, což je pro televizní výrobu a vysílání potřebné.

V roce 2018 byla publikována v Úředním věstníku Evropské unie Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1808, kterou se mění směrnice 2010/13/EU o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (**směrnice o audiovizuálních mediálních službách**) s ohledem na měnící se situaci na trhu. Tato směrnice reaguje na změněné prostředí audiovizuálních médií, kde dochází stále ve větší míře ke sbližování mezi televizí a službami šířenými po internetu a dotýká se např. ochrany nezletilých, podpory zpřístupňování obsahu osobám se sluchovým postižením a osobám se zrakovým postižením, obchodních sdělení. Česká televize se zúčastňuje spolu se zástupci jiných provozovatelů vysílání předběžných diskuzí na Ministerstvu kultury.

Procesní pravidla vyřizování žádostí o informace podle **zákona 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím** jsou výrazně formována rozhodovací praxí soudů. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu má např. povinný subjekt povinnost informovat tzv. dotčené osoby, že hodlá poskytnout informace, které se jich mohou dotknout, a poskytnout jim prostor k vyjádření. Komunikace mezi povinným subjektem a dotčenou osobou má podle soudu probíhat tak, aby nebylo ohroženo vyřízení žádosti o poskytnutí informace v zákonem stanovených lhůtách. Tento požadavek je však - vzhledem k poměrně krátké lhůtě pro vyřízení žádosti (15 dnů od jejího doručení povinnému subjektu) a leckdy širokému okruhu dotčených osob nadto s bydlištěm mimo sídlo právnické osoby - v praxi obtížně splnitelný. Zákonodárce při přípravě zákona č. 106/1999 Sb. s touto povinností zjevně nepočítal a nepromítl ji tak do

ustanovení § 14 odst. 7, kde jsou taxativně vymezeny závažné důvody, ze kterých lze mimořádně prodloužit lhůtu pro vyřízení žádosti o informace až o deset dní. Máme za to, že vhodným řešením by byla změna zákona č. 106/1999 Sb., spočívající v možnosti prodloužit lhůtu pro vyřízení žádosti v situaci, kdy povinný subjekt zaslal dotčené osobě výzvu k vyjádření se k žádosti.

V roce 2018 došlo poprvé k aplikaci **novely autorského zákona** z roku 2017 v části týkající se „postupu sjednávání některých sazebníků“ (ust. § 98f autorského zákona). Podle tohoto ustanovení je kolektivní správce povinen do 31.8. kalendářního roku zveřejnit návrh sazebníku, uživatelé mohou do 1 měsíce podat námitky, které je kolektivní správce povinen s ním do 2 měsíců projednat. Česká televize obdržela návrhy sazebníků od kolektivních správců a uplatnila včas námitky, které jsou nyní projednávány. Nová právní úprava nastoluje otázku, zda skutečně vede ke zkvalitnění institutu kolektivní správy či zda jen zbytečně formálně nezatěžuje jak uživatele, tak kolektivní správce (např. povinnost osloveného uživatele uplatnit námitky i tehdy, kdy hromadnou smlouvu nehodlá uzavřít nebo nezbytnost oslovit zprostředkovatele za situace, kdy v seznamu zprostředkovatelů vedených Ministerstvem kultury je uvedeno sice 5 osob, ale reálně v úvahu přicházejí maximálně jeden až dva).

Česká televize, aniž jí to ukládá zákon, pokračovala již pátým rokem v dobrovolném **labellingu** pořadů, jehož cílem je předcházet nepředvídaným a překvapivým situacím při sledování pořadů a umožnit rodičům rozhodnout se podle individuální vyspělosti dítěte a hodnot, které uznávají, zda dítěti povolí pořad sledovat či nikoliv. Česká televize používá piktogramy věku 8+, 10+ na programu ČT: D a piktogram 15+ na ostatních programech. Sleduje tyto závadné prvky: násilí, děsy, sex, alkohol, drogy a vulgarismy. Pro úplnost je třeba dodat, že v roce 2018 byly použity piktogramy věku 8+ u 1616 pořadů na programu ČT: D (piktogram 10+ nebyl použit) a piktogram 15+ u 499 pořadů na programu ČT1, ČT2 a ČT art.

V Praze dne 11. února 2019

JUDr. Markéta Havlová
vedoucí Právního úseku